

مقایسه روش‌های برش حداقل و بستن اولیه لایه‌های عمقی در جراحی سینوس پیلونیدال

سیدمرتضی موسوی نائینی^۱ MD، فرید موسوی^۲ MD، سیدمحسن تولیت کاشانی^۱ MD

چکیده

اهداف. بیماری پیلونیدال، وضعیت التهابی مزمن شایعی است که معمولاً در ناحیه ساکروکوکسیژال ایجاد می‌شود. هدف این مطالعه، مقایسه نتایج جراحی سینوس پیلونیدال به روش برش حداقل و بازگذاشتن زخم و روش برش و بستن اولیه لایه‌های عمقی بود.

مواد و روش‌ها. ۱۶۰ بیمار مرد با میانگین سنی ۲۲/۶۴ سال به دو گروه تقسیم شدند؛ ۸۰ نفر تحت درمان به روش برش حداقل و بازگذاشتن زخم (باز)؛ و ۸۰ نفر هم تحت روش برش و بستن اولیه لایه‌های عمقی (بسته) قرار گرفتند.

یافته‌ها. مدت زمان عمل جراحی در گروه باز ۴/۵۳ دقیقه و در گروه بسته ۱۶/۰۱ دقیقه بود ($p=0/0001$). متوسط زمان بستری در بیمارستان در هر دو گروه ۱/۱۶ روز بود. متوسط زمان برگشت به کار ۱۴/۵۱ روز در گروه باز و ۱۸/۳۸ روز در گروه بسته بود ($p=0/05$). مدت زمان بهبود زخم در روش باز ۲۶/۹۴ و در روش بسته ۱۳/۶۳ روز بود ($p=0/0001$). متوسط شدت درد در گروه باز ۴/۲۱ و در گروه بسته ۴/۵۱ روز بود ($p=0/3$). میزان عود در هر دو گروه ۷/۵٪ بود ($p=0/41$).

نتیجه‌گیری. تفاوت معنی‌داری بین دو گروه از نظر درد، عود، بستری در بیمارستان و بازگشت به کار وجود ندارد، اما در مدت زمان عمل جراحی، خونریزی و ترشح بعد از عمل و مدت زمان بهبود زخم، تفاوت معنی‌دار بود. روش بسته نسبت به روش باز از نظر ترشح و خونریزی ارجح است.

کلیدواژه‌ها: بیماری پیلونیدال، روش برش حداقل، روش بستن اولیه لایه‌های عمقی